

РЕШЕНИЕ

№ 570

гр. София, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 18-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ

при участието на секретаря МАЯ Ф. МЛАДЕНОВА
като разгледа докладваното от АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ Административно
наказателно дело № 20221110215435 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на раздел V към глава III от ЗАНН. Образувано е по жалба на П. И. Ц. (чрез процесуален представител) срещу НП № 21-4332-020706 от 12.10.2021 г., издадено от Даниела Д.а Дескова, началник-сектор към ОПП - СДВР, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП са наложени административни наказания глоба в размер на 3000 лева и лишаване от право да управлява МПС за 12 месеца. От страна на жалбоподателя (чрез процесуалния му представител) се прави искане за отмяна на постановлението, като се излагат конкретни твърдения за процесуална и материална незаконосъобразност, както и за недоказаност на обвинението. Административно-наказващият орган практически не излага становище. От писмените доказателствени материали (приобщените към доказателствената съвкупност такива с определение с правно основание чл. 283 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН и с нарочно определение за приемане и прилагане като доказателство) - извън свързаните единствено със самото връчване на нарушителя на преписа от НП книжа - освен това, че срещу въззивника (роден през 2002 г.) към процесната дата 24.09.2021 г. имало две влезли в сила НП, издадени за нарушения на правилата за движението по пътищата, чието спазване подлежи на контрол от органите на МВР, както и освен оправомощаването на актосъставителя и наказващия орган с писмена (и подписана) заповед на министъра на вътрешните работи съответно за съставяне на АУАН и издаване на НП по ЗДвП - се установява по несъмнен начин още изложеното от фактическа страна в обжалваното НП, към която фактическа обстановка

съдът препраща (забрана за използване на подобна техника за излагане на установената от съда фактическа обстановка не се открива в релевантната нормативна уредба, като се касае именно за установена от съда фактическа обстановка, която се излага в настоящото решение посредством техниката на препращането, а не посредством повтаряне /преписване/, т. е. не се касае за липса на излагане на установена от съда фактическа обстановка), както и – включително (и най-вече) и от показанията на разпитания в съдебно заседание свидетел - се установява, че съответният паркинг, визиран в НП, е бил (по принцип, т. е. не само в конкретния момент) отворен (т. е. не е имало никакви прилагани мерки за ограничаване достъпа на ППС). Съдът не дава вяра на обясненията на жалбоподателя и на показанията на разпитания в съдебно заседание свидетел касателно това, че въззивникът не е извършвал т. нар. дрифт – касае се за лица, които определено не се явяват безпристрастни по отношение изхода на делото. От друга страна не се установява подаден сигнал на тел. 112 за осъществяване на дрифт и липсва всякаква логика в това, ако служителите на МВР не са възприели лично процесното поведение, те да се насочат произволно към един конкретен водач от няколкото такива на място все на автомобили марка „БМВ“ (съобрази показанията на разпитания в съдебно заседание свидетел!), т. е. съдът дава вяра на съответните АУАН и докладна записка по така обсъждания фактически въпрос (дали въззивникът е извършвал дрифт) за сметка на обясненията на жалбоподателя и показанията на свидетеля, дадени в съдебно заседание.

Следва да се има предвид, че обективно никак не е трудно за лице с житейски опит, какъвто неминуемо минимално следва да притежава едно лице на длъжност старши полицай (каквото лице е съставило съответната докладна записка, в която е описано процесното поведение), а дори и за лица с доста по-малък житейски опит, да бъде отличено преднамереното осъществяване на дрифт от случайната загуба на контрол върху автомобил дори и поведението по осъществяване на дрифт да има еднократен характер.

При това положение материалният закон е приложен (виж по-горе!) напълно правилно. Това, че т. нар. дрифт се явява техника на шофиране не означава, че използването му е в съответствие с предназначението на пътя за превоз на хора и товари. Може в тази връзка да бъде даден примерът с автомобилите състезания, при които несъмнено се използват различни техники за шофиране, които техники имат за цел по-бързото/и по-бързото придвижване на автомобила, но несъмнено създават опасност, която е несъвместима с нормалната пътно-транспортна обстановка, именно защото пътищата, отворени за обществено ползване, поначало имат предназначение по тях да бъдат превозвани хора и товари и – разбира се – това да се случва по един относително безопасен начин. В този ред на мисли мястото на дрифта като техника за шофиране не е на път, който е отворен за обществено ползване (какъвто се е явявал процесният паркинг по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДвП, имайки предвид осигурения свободен достъп до него) и по който се придвижват или поне законосъобразно могат да се придвижват в същия момент и други участници в движението, неучастващи и нежелаещи да участват в прояви като шофиране при използване на дрифт, а е на специално обособени места, където в даден момент се организират състезателни, демонстрационни и пр. мероприятия, в които поначало участват специално

подготвени лица, дали предварително своето съгласие за това). Лесно можем да си представим какво би се случило, ако всеки един движещ се по пътищата, отворени за обществено ползване, автомобил осъществява маневри при използване на техниката за шофиране дрифт. Не е необходимо дрифтът (описан конкретно в АУАН и НП) да бъде продължителен или да отговаря на никакви специфични особености, за да се направи извод за използване на пътя в нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

Обвинението съгласно АУАН и НП в крайна сметка е напълно ясно, което е съвсем очевидно с оглед самата проведена защита по същество (по фактите). Напълно ясно е и при незадълбочен прочит на акта и постановлението кое е поведението, което се визира като административно нарушение, като описанието е съвсем ясно (и дори доста подробно и детайлно, в това число касателно субективната страна на деянието, доколкото е посочено, че се касае за преднамерено поведение) и същото сочи именно на дрифт съгласно общоприетото и въобще при всяко положение сочи на поведение, което съвсем очевидно не представлява използване на пътя съгласно съответното му предназначение за превоз на хора и товари. Обвинението касае не просто загуба на контрол върху автомобила, а преднамерена усложнена дейност, в която визираната загуба на контрол се явява само един от нейните елементи. АУАН и НП в този смисъл напълно отговарят на изискванията съгласно ЗАНН за описание на нарушението и на обстоятелствата, при които то е осъществено – описано е конкретно в какво се състои дрифтът (включително че се касае за преднамерена дейност) и при управлението на кое точно МПС е извършен той, а също и на кой точно паркинг, като изобщо досежно индивидуализацията на административното нарушение във фактически и правен план липсват установени от закона елементи, които да не са намерили място в акта и постановлението (в това число като липсва нормативно установено изискване за посочване на конкретно настъпили общественоопасни последици; в случая те са идентични със самото изпълнително деяние).

При извършената цялостна (включително служебна) проверка по реда на чл. 314 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН съдът не констатира каквито и да било основания за отмяна или изменение на НП (липсва законово основание съдът да обсъжда поотделно приложението на всяка една разпоредба, установяваща препятствие пред реализирането на административно-наказателната отговорност, като например това дали е налице или не е налице крайна необходимост по смисъла на НК, респективно на ЗАНН, вменяем ли е нарушителят и пр. и пр.), поради което и съобразявайки чл. 63, ал. 9 вр. ал. 2, т. 5 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 1 от ЗАНН, постановлението следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 21-4332-020706 от 12.10.2021 г., издадено от Даниела Д.а Дескова, началник-сектор към ОПП - СДВР.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____